

In de slaapkamer van de DNB'er

Kunieke is chef D&I bij De Nederlandsche Bank, oftewel Diversiteit en Inclusie, en voor een DNB'er heeft ze een ongebruikelijke achtergrond. Ze heeft eerst kunstacademie gedaan, daarna de School voor Journalistiek, nu vervangt ze de eigenlijke chef D&I die met zwangerschapsverlof is. DNB heeft zich concrete doelen gesteld, anders wordt het nooit wat met ware diversiteit en inclusie.

'We volgen de definities van het CBS', zegt ze. 'We hebben het over mensen met afstand tot de arbeidsmarkt. Mensen met een bredere culturele achtergrond. Vrouwen. LHBTIQ+-community. Veertig procent van de mensen hier is vrouw, we streven naar vijftig. Vooral op managementniveau valt er wat te verbeteren. We kunnen geen spiegel van de samenleving zijn, want we blijven een organisatie van hoogopgeleiden. Op 22 oktober is het diversiteitsfestival. Dan staan we beneden

Eén dag geen toezicht en die banken gaan los als pubers die voor het eerst alleen thuis zijn

met allemaal kraampjes.'

'Gaat het festival de hele dag door?' vraag ik ongerust, want na tien dagen DNB is het belang van monetaire interventies en banktoezicht tot me doorgedrongen. Eén dag geen toezicht en die banken gaan los als pubers die voor het eerst alleen thuis zijn.

'Alleen 's ochtends vroeg, tijdens de lunch en in de middag', zegt Kunieke.

Folkert schuift aan. 'Ik heb al zoveel functies gehad', zegt hij. 'Ik ben hier om de bedrijfscultuur een beetje te veranderen.'

'Is die aan renovatie toe?' vraag ik, wederom bezorgd, nu omdat ik in mijn naïviteit allicht misstanden over het hoofd heb gezien.

'Elke instantie heeft zijn eigen ongeschreven regels', zegt Folkert. 'Zijn de ongeschreven regels

van DNB jou al opgevallen?'

Ik mompel dat elke divisie haar eigen cultuur heeft en ik denk aan Klaas Knot die bij elke vergadering zo rechtop zit dat je als je naar hem kijkt je niet anders kan concluderen dan: ik moet op yoga. Daarnaast heb je directeur Olaf Sleijpen die tijdens vergaderingen onderuitgezakt in zijn stoel hangt en doet alsof hij meeleest terwijl je hem ziet denken: ik had nu een cocktail op Capri kunnen drinken.

En ook dat begrijp ik volledig.

Vermoedelijk zijn er twee soorten DNB'ers. Zij die Knot volgen: vergaderen is yoga met andere middelen. En zij die Sleijpen volgen: vergaderingen zijn als de zweetvoeten van mijn partner die ik tolereer.

Folkert zegt: 'Ik wil je een filmpje laten zien.'

Hij laat me een Deens filmpje zien waarin allerlei mensen die, op grond van kleding, leeftijd en tatoeages, ogenschijnlijk weinig gemeen hebben en opeens toch veel met elkaar gemeen hebben als ze vragen moeten beantwoorden als: 'Ben je weleens gepest?' En: 'Behoor je tot de gelukkige groep mensen die de afgelopen week seks heeft gehad?'

De mij sympathieke Folkert zegt: 'Dit soort vragen willen wij aan DNB'ers stellen.'

Ik denk aan twee aardige DNB'ers die ik een paar dagen daarvoor bij Betalingsverkeer heb ontmoet, die in de zogenoemde vissenkom zitten en die soms miljarden moeten overboeken voor banken naar *overnight* deposito's.

Hoe zou dat gaan als Folkert langskomt en vraagt: 'Eerst even dit, hebben jullie de afgelopen week seks gehad?'

Geleidelijk aan wordt het me duidelijk, een andere bedrijfscultuur begint ook in de slaapkamer van de werknemers.

Arnon Grunberg is schrijver van romans, essays en columns. Hij kijkt twee weken mee bij DNB.